

عنوان مقاله:

رابطه هوش معنوی و رضایت از زندگی معلمان مقطع ابتدایی شهر دامغان

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم تربیتی، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد جلالیان - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه پیام نور دامغان

بهمن رضایی - دانش آموخته کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه شهید رجایی سمنان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه هوش معنوی و رضایت از زندگی معلمان مقطع ابتدایی شهر دامغان انجام شد. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از تحقیقات توصیفی-همبستگی به شمار می آید. جامعه آماری این تحقیق کلیه معلمان ابتدایی شهر دامغان در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ می باشند که تعداد آنها حدود ۸۰۰ نفر می باشد. از این تعداد ۱۸۴ نفر به عنوان نمونه پژوهش با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها در این تحقیق را دو پرسشنامه استاندارد هوش معنوی کینگ (۲۰۰۸) و رضایت از زندگی داینر (۱۹۸۵) تشکیل داده اند. پایایی ابزار پژوهش با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ مورد بررسی قرار گرفت که برای هر دو متغیر مورد تایید قرار گرفت. برای بررسی روابطی صوری و محتوایی پرسشنامه ها نیز از نظرات ۵ نفر از خبرگان علوم تربیتی استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده ها در دو بخش توصیفی و استنباطی انجام شد. در بخش آمار توصیفی از جدول ها، شاخص های گرایش به مرکز و شاخص های پراکندگی استفاده شد و در بخش آمار استنباطی برای بررسی توزیع داده ها از آزمون کلموگروف-اسمیرنوف و برای بررسی رابطه بین متغیرها از ضریب همبستگی اسپیرمن بهره گرفته شد. به طور کلی، برای تحلیل های آماری از نرم افزار SPSS۲۴ استفاده شد. نتایج حاصل از بررسی فرضیات پژوهش نشان داد بین هوش معنوی و رضایت از زندگی معلمان مقطع ابتدایی شهر دامغان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد و متغیر هوش معنوی ۴۲ درصد از تغییرات متغیر رضایت از زندگی را تبیین می کند. با توجه به نتایج پژوهش پیشنهاد می شود مسئولان آموزش و پرورش در جهت افزایش سطح معنویت منابع انسانی خود گام های مناسبی اتخاذ نمایند.

کلمات کلیدی:

رضایت از زندگی، هوش، معلمان، معنویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2050171>

